

[Pia Kjærsgaard]

de fleste danskere gør – men man skal så sandelig ikke misbruge ordet humanisme til ikke at ville stramme en tåbelig udlændingelov og bruge humanisme som et skjold, man gemmer sig bag, for det er det, ministeren gør.

Jeg vil gerne fastslå, at ministeren ikke er mere inderlig eller varm eller forstående end mange andre af Folketingets medlemmer, selv om ministeren prøver at få det til at se sådan ud. Jeg synes ganske enkelt, det er topmålet af hykleri, at man vil gemme sig bag ordet humanisme for at afslutte denne debat.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det var nu ikke for at diskutere humanisme, at jeg bad om ordet; det var blot det med taloplysningerne, som jeg ville vende tilbage til.

Når jeg havde lidt vanskeligt ved at få det, som Fremskridtsordførerne bragte frem, og det, som jeg synes er det relevante at diskutere, til at hænge helt logisk sammen, er det, fordi det, vi diskuterer, vel er, hvor mange asylansøgere der kommer i dag, og ikke antallet af mennesker, der er blevet anerkendt som flygtninge, og det var det, som jeg anfægtede.

I den forbindelse vil jeg gerne gentage, at der for Sveriges vedkommende i 1992 er kommet 95 pr. 10.000 indbyggere og i 1993 40 asylansøgere pr. 10.000 indbyggere. For Danmarks vedkommende drejede det sig om 28 i 1992 pr. 10.000 og et tilsvarende antal i den nu forløbne del af 1993. Det må dog være det, der er udgangspunktet, når vi diskuterer, hvorvidt man skal stramme eller slappe i forhold til flygtningestrømmen, og ikke det andet tal, der angår mennesker, der er blevet anerkendt.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg skal bare meddele, at SF naturligvis vil stemme imod Fremskridtspartiets dagsorden. Vi er uenige i stort set hver eneste pind, der står i den, så det har ikke været nogen svær beslutning.

Derudover vil jeg anholde, at fru Pia Kjærsgaard én gang til, efter at utallige ordførere har gjort hende opmærksom på det modsatte, står heroppe og påstår, at vi ikke tør diskutere flygtninge- og indvandrerpolitik. Jeg indledte med at fortælle, hvornår vi sidst havde haft en stor debat, og at vi siden dengang havde haft adskillige debatter på lovforslag. Det er helt

urimeligt, at fru Pia Kjærsgaard skal efterlade det indtryk. Tværtimod har Fremskridtspartiet gjort, hvad de kunne, for at tage tiden fra den debat, der kommer bagefter, og som måske interesserer mindst lige så mange mennesker i Danmark.

Frank Jensen (S):

Jeg skal stærkt beklage, at jeg begik en fejl tidligere på dagen, nemlig at tage Fremskridtspartiets ønske om at debattere flygtninge- og indvandrerproblemer og integrationsproblemer i Danmark alvorligt, for debatten har jo vist, også med fru Pia Kjærsgaards afsluttende bemærkninger her, at det ikke har været formålet. Det eneste formål har været at forsøge at hvirvle lidt støv op i forbindelse med det forestående kommunevalg og så i øvrigt forsøge at udstille os andre, som om vi ikke er i stand til at tage en ærlig debat. Det har vi været. Jeg synes, at de andre partier har udvist en utrolig stor forståelse for at diskutere de reelle vanskeligheder, der er forbundet med at lave integration af mennesker fra andre lande i vores samfund.

Regeringen har taget teten ved at fremsætte sine forslag. De kommer nu som en lind strøm både i form af administrative forandringer i forvaltningen og som konkrete lovforslag, der bliver behandlet her i Folketinget.

Det primære også for mennesker uden for dette hus er, at der nu bliver taget hånd om løsningen af problemerne, og så kan Fremskridtspartiet fortsat få lov til at buldre på de tomme tønder.

Derfor skal jeg også med ganske få ord sige, at Socialdemokratiet på ingen måde kan støtte det foreliggende forslag om motiveret dagsorden af Fremskridtspartiet.

Helge Adam Møller (KF):

Indenrigsministeren havde ikke uventet et par bemærkninger til mit indlæg. Indenrigsministeren savnede en forståelse hos Det Konservative Folkeparti for, at der er krig i Jugoslavien, og at den krig selvfølgelig har nogle konsekvenser også for Danmark i form af flygtningeproblemet.

Jo, vi har stor forståelse for det, men vi har ikke forståelse for den måde, hvorpå man prøver at hjælpe de ulykkelige mennesker, som er på flugt – og det er vel omkring 2 millioner.